

201112604/1/V1.

Datum uitspraak: 14 augustus 2012

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 8 november 2011 in
zaak nr. 11/4862 in het geding tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 februari 2011 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 november 2011, verzonden op 9 november 2011, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 december 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de grieven, in onderlinge samenhang gelezen, klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, samengevat weergegeven, concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de deskundigheid van de taalanalist met code SOM 10 (hierna: SOM 10) en daarmee aan de juistheid van het door de minister aan het besluit van 4 februari 2011 ten grondslag gelegde rapport van 22 augustus 2008 van een vanwege het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) door SOM 10 uitgevoerde taalanalyse (hierna: de taalanalyse) zijn gelegen in vanwege het BLT door SOM 10 uitgevoerde taalanalyses in een andere zaak.

2.1.1. De in de grieven opgeworpen rechtsvraag heeft de Afdeling eerder (uitspraak van 31 januari 2012 in zaak nr. 201103293/1/V1; www.raadvanstate.nl) beantwoord. Overweging 2.1.4. van die uitspraak, waarbij de Afdeling blijft, is, voor zover thans van belang, ook in dit geval van toepassing, zodat de grieven slagen.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 4 februari 2011 toetsen aan de hand van de daartegen in eerste aanleg aangevoerde beroepsgronden, voor zover deze nog bespreking behoeven.

2.3. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 16 april 2010 in zaak nr. 200903085/1/V1; www.raadvanstate.nl) vloeit het volgende voort.

Indien bij de minister twijfel is gerezen over de door een vreemdeling gestelde herkomst en als gevolg daarvan over diens gestelde identiteit en nationaliteit, kan de minister, door een taalanalyse te laten verrichten, de desbetreffende vreemdeling tegemoetkomen in de op hem

ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) rustende last om het door hem gestelde aannemelijk te maken.

In beginsel mag ervan worden uitgegaan dat een vanwege de minister door het inzetten van het BLT verrichte taalanalyse tot stand is gekomen onder gedeelde verantwoordelijkheid van een ter zake deskundige linguïst die bij voormeld bureau in dienst is en van wie de kwaliteit voldoende is gewaarborgd en een extern ingeschakelde taalanalist die op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat. Niettemin dient de minister, indien en voor zover hij tot het laten verrichten van een taalanalyse overgaat en deze aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich er ingevolge artikel 3:2 van de Awb van te vergewissen dat de taalanalyse – naar wijze van totstandkoming – zorgvuldig en – naar inhoud – inzichtelijk en concludent is.

Indien de taalanalyse zorgvuldig, inzichtelijk en concludent is, kan de desbetreffende vreemdeling, gegeven de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last, de bij de minister gerezen en door de taalanalyse niet weggenomen twijfel slechts door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Daartoe kan hij de opname van het ten behoeve van de taalanalyse gevoerde gesprek door een deskundige laten beoordelen.

2.4. De vreemdeling heeft betoogd dat de minister de taalanalyse ten onrechte aan diens besluitvorming ten grondslag heeft gelegd, omdat de taalanalyse zonder de door het BLT op 17 januari 2011 gegeven toelichting daarop (hierna: de toelichting) onbegrijpelijk is en de minister hem niet in staat heeft gesteld om voorafgaand aan het besluit van 4 februari 2011 op de toelichting te reageren.

2.4.1. Het betoog faalt, omdat de minister de toelichting bij zijn besluitvorming heeft betrokken en de vreemdeling niet heeft aangevoerd dat de toelichting niet alsnog de taalanalyse inzichtelijk en concludent heeft gemaakt.

2.5. De vreemdeling heeft voorts betoogd dat de minister in het besluit van 4 februari 2011 ten onrechte niet heeft gemotiveerd waarom hij, in weerwil van de door de vreemdeling bij brief van 7 september 2009 overgelegde contra-expertise, de taalanalyse aan zijn besluitvorming ten grondslag heeft gelegd. De omstandigheid dat de minister in dat besluit heeft verwezen naar het weerwoord van het BLT van 18 januari 2011 op de contra-expertise is geen motivering in vorenbedoelde zin, aldus de vreemdeling.

2.5.1. De vreemdeling heeft niet onderbouwd waarom voormeld weerwoord, waarin het BLT heeft uiteengezet waarom de contra-expertise hem geen aanleiding geeft de taalanalyse te herzien, geen deugdelijke weerspreking van de contra-expertise inhoudt. In dat licht heeft de minister deugdelijk gemotiveerd waarom hij de taalanalyse aan zijn besluitvorming ten grondslag heeft gelegd. Dit betoog faalt evenzeer.

2.6. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden wordt niet toegekomen. Daarover heeft de rechtbank

uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin bestaat nauwe verwevenheid tussen dat oordeel, dan wel het desbetreffende onderdeel van het besluit van 4 februari 2011, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geschil.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 8 november 2011 in zaak nr. 11/4862;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en mr. E. Steendijk en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van staat.

w.g. Van der Spoel
voorzitter

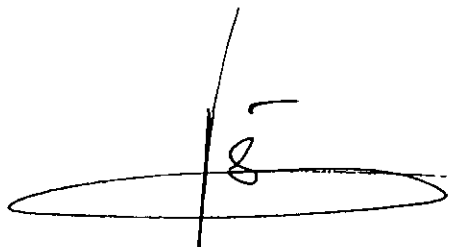
w.g. Schuurman
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 augustus 2012

282-610.

Verzonden: 14 augustus 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser